

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

7. Międzynarodowy Festiwal — Muzyki
Europy — Środkowo — Wschodniej

eufonie

Poświęty i powidoki

Podróże: Enescu / Dvořák

Warszawa — 1 grudnia 2025

Podróże: Enescu / Dvořák

1 grudnia (poniedziałek) — 19.30

Filharmonia Narodowa
Sala Koncertowa
ul. Jasna 5
Warszawa

Honorowy patronat: Jego Ekscelencja Theodor Cosmin Onisii,
Ambasador Nadzwyczajny i Pełnomocny Republiki Rumunii
w Rzeczypospolitej Polskiej

Program koncertu

George Enescu
(1881–1955)

Rapsodia rumuńska A-dur
op. 11 nr 1
(1901)

Symfonia koncertująca h-moll op. 8
na wiolonczelę i orkiestrę
(1901)

* * *

Antonín Dvořák
(1841–1904)

VI Symfonia D-dur op. 60
(1880)

Allegro non tanto
Adagio

Scherzo (Furiant): Presto

Finale: Allegro con spirito

Wykonawcy:

**Orkiestra Filharmonii
im. Georgego Enescu**

Gabriel Bebeșelea
dyrygent

Jaemin Han
wiolonczela

Podróże: Enescu / Dvořák

Kim był człowiek, którego Pablo Casals nazwał największym geniuszem od czasów Mozarta? Wirtuozem skrzypiec, kompozytorem czy dyrygentem? Znakomitym pianistą czy wszechstronnym pedagogiem? George Enescu był prawdziwym tytanem sztuki, którego Viorel Cosma, wieloletni badacz jego życia i twórczości, porównał do artystów doby renesansu, takich jak Michał Anioł czy Leonardo da Vinci. Enescu, otoczony przez muzykującą rodzinę i ludowych artystów, chłonał tradycje muzyczne Rumunii. Szybko stało się jasne, że jest to diament, którego lokalni nauczyciele nie będą w stanie oszlifować. W 1888 roku siedmioletni Enescu opuścił ojczystą ziemię, do której już nigdy nie wrócił na stałe. Choć jako dziecko stał się kosmopolitą, do końca życia nie porzucił swojego narodowego dziedzictwa.

Enescu błyszczał jako wirtuoz skrzypiec, lecz jego prawdziwym pragnieniem było to, żeby poświęcić się wyłącznie kompozycji. Marzenie to nigdy nie zostało spełnione, a jednak Enescu zostawił po sobie 33 opusy oraz dziesiątki niewydanych utworów. Mimo zamiłowania do muzyki ludowej nie można nazwać go folklorystą. Udało mu się opracować własny, niepowtarzalny język muzyczny.

W programie koncertu zostaną zaprezentowane dwa dzieła skomponowane w 1901 roku przez ledwie dwudziestoletniego Enescu. Mimo młodego wieku był on doświadczonym, uznanym muzykiem, świadomym swoich artystycznych wyborów. Pierwszy utwór, *Rapsodia rumuńska A-dur* op. 11 nr 1, jest przykładem tego, jak kompozytor czerpał z dziedzictwa kulturowego swojej ojczyzny. W rapsodii słyhać echa melodii zasłyszanych w dzieciństwie. Enescu nawiązuje do sześciu tańców ludowych (trzech *hora* i tyłuż *sârba*), ale nie cytuje ich wprost. Wykorzystuje fragmenty, przekształca je, przedstawia, urywa, ale zawsze pozostawia ludowy idiom. Utwór ma wyraźny podział na dwie części: pierwsza bazuje na powolnym, kołowym tańcu *hora*, zaś druga, wirtuozowska, eksponuje wirujący, niezwykle uroczysty taniec *sârba*. Kontrast ten, przejście od statycznego wspólnotowego tańca do ekstatycznego żywiołu, tworzy dramaturgię dzieła. Nie może dziwić, że od czasu bukareszteńskiej premiery w 1903 roku dzieło to, wraz z siostrzaną *Rapsodią D-dur* op. 11 nr 2, zawałdnęło sercami publiczności.

Zupełnie inaczej prezentuje się *Symfonia koncertująca h-moll* op. 8 na wiolonczelę i orkiestrę. Utwór ten początkowo miał być koncertem wiolonczelowym, lecz kompozytor zdecydował się na podkreślenie symfonicznego wymiaru dzieła. Co ciekawe, jest to jego jedyny ukończony utwór koncertujący, mimo że dla Enescu wiolonczela była dopiero trzecim instrumentem, którym władał. Może to zdradzać bardzo osobisty kontakt kompozytora z wiolonczelą. *Symfonia koncertująca*, w odróżnieniu od ludowej *Rapsodii rumuńskiej*, wpisuje się w postromantyczny styl charakterystyczny dla młodego Enescu. Składa się ona z jednej części, ale ma złożoną strukturę, w której słyhać powolne budowanie napięcia i zacieśnianie kolejnych planów muzycznych.

Koncert dopełnia *VI Symfonia D-dur* op. 60 Antonína Dvořáka, artysty, który w swojej twórczości czerpał z rodzimych tradycji, filtrując je przez doświadczenia zdobywane w czasie artystycznych podróży. Jego *VI Symfonia* jest jednym z najbardziej majestatycznych dzieł w literaturze symfonicznej. Choć można w niej usłyszeć echa symfonii Brahmsa, język kompozytorski Dvořáka pozostaje indywidualny. Początkowy fanfarnowy, acz miękki motyw szybko się rozrasta, faktura gęstnieje, nabierając pełnego, symfonicznego brzmienia. *Adagio* przenosi słuchacza w świat marzeń i fantazji, a *Scherzo* nawiązuje do skocznego czeskiego tańca *furiant*. W finale wyraźnie słyszalne są rustykalne, taneczne brzmienia, podkreślające radosny, ludowy charakter dzieła.

Michalina Radzińska

Orkiestra Filharmonii im. Georgego Enescu

Założona w 1868 roku Orkiestra Filharmonii im. Georgego Enescu jest jedną z najstarszych stałych orkiestr symfonicznych, zarówno w Europie, jak i na świecie. Zespołem dyrygowali znamienici rumuńscy muzycy, tacy jak E. Wachmann, G. Enescu, G. Georgescu, C. Silvestri, S. Celibidache, C. Mandeal, H. Andreescu i Ch. Badea, zapewniający

ciągłość znakomitej rumuńskiej szkole dyrygentury. Bogata działalność orkiestry przejawia się nie tylko w sali koncertowej, ale również w studiu nagraniowym. Zespół można usłyszeć ponad 300 razy w roku na koncertach w Ateneum, a ponadto orkiestra nagrała dziesiątki płyt oraz odbywa liczne tournée po Europie, Azji i Dalekim Wschodzie.

Gabriel Bebeșelea – dyrygent

Ionut Macri

Dynamiczny i ceniony dyrygent słynący ze znakomitego kunsztu i oddania muzycznym poszukiwaniom. Bebeșelea znany jest ze swojej wszechstronności

i cieszy się błyskotliwą karierą międzynarodową, współpracując z uznanymi zespołami. Pełni funkcję głównego dyrygenta Orkiestry Filharmonii im. Georgego Enescu w Bukareszcie oraz dyrektora artystycznego Musica Ricercata – zespołu instrumentów dawnych i festiwalu poświęconego wykonawstwu historycznemu. W latach 2016–2023 był głównym dyrygentem Transylwańskiej Państwowej Orkiestry Filharmonii w Klużu-Napoce.

Jaemin Han – wiolonczela

Bonsook Koo

Urodzony w 2006 roku w Korei Południowej wiolonczelista Jaemin Han zdobył międzynarodowe uznanie w 2021 roku, stając się najmłodszym

zdobycą Grand Prix prestiżowego Międzynarodowego Konkursu im. Georgego Enescu. Jako wyróżniający się młody solista swojego pokolenia Han występował z uznanymi zespołami z całego świata, w tym z orkiestrami filharmonii w Seulu, Tokio i Rotterdamie, z Orchestre de Paris i Toronto Symphony. Wśród najważniejszych momentów jego kariery znajdują się inauguracja BBC Proms w Korei z BBC Scottish Symphony Orchestra, rezydencja w seulskim Lotte Concert Hall, amerykański debiut z Los Angeles Philharmonic oraz występy w amsterdamskiej sali koncertowej Concertgebouw podczas tras koncertowych po Europie.

Organizatorzy

Dofinansowano
ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

Mecenas

Partner strategiczny

Patronat honorowy

Prezydent
miasta stołecznego
Warszawy

Partnerzy

Filharmonia
Narodowa

MINISTRY OF CULTURE

George Enescu
Philharmonic
Bucharest

AMBASADA RUMUNII
w Rzeczypospolitej Polskiej

RUMUŃSKI
INSTYTUT
KULTURY

80
LAT

INSTYTUT
ADAMA
MICKIEWICZA

KINOTEKA

Wydarzenie w ramach Sezonu Kulturalnego
Rumunia-Polska 2024-2025

Sezon Kulturalny
Rumunia—Polska
2024—2025

Patroni medialni

TVP
KULTURA

dwójka
POLSKIE RADIO

RZECZPOSPOLITA

rp.pl

wysokieobcasy.pl

PORTAL
PRESTO

Glissando

POLSKA AGENCJA PRASOWA

naszemiasto.

Festiwal jest członkiem

Bilety

Bilety²⁴

eufonie.pl